

The Convention was
previously published
as Romania No. 1
(1978), Cmnd. 7319.

ROMANIA

Treaty Series No. 63 (1980)

Convention ✓

between the
United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and the Socialist Republic of Romania
regarding Legal Proceedings in Civil and
Commercial Matters

London, 15 June 1978

[Instruments of ratification were exchanged on 17 May 1979 and the Convention entered into force on 17 June 1979]

*Presented to Parliament
by the Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs
by Command of Her Majesty
August 1980*

LONDON
HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

£1·50 net

Cmnd. 7981

CONVENTION
BETWEEN THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND
NORTHERN IRELAND AND THE SOCIALIST REPUBLIC OF
ROMANIA REGARDING LEGAL PROCEEDINGS IN CIVIL AND
COMMERCIAL MATTERS

The United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Socialist Republic of Romania;

Animated by the desire further to strengthen the ties of friendship between them on the basis of respect for national sovereignty and independence, of non-interference in internal affairs, of equal rights and of the promotion of their mutual advantage;

Desiring to render mutual assistance in the conduct of legal proceedings in civil and commercial matters;

Have agreed as follows:

Part I—Definitions and Scope

ARTICLE 1

(1) This Convention applies only to civil and commercial matters, including non-contentious matters.

(2) For the purposes of this Convention the words:

(a) "persons" shall mean individuals and juridical persons;

(b) "juridical persons" shall be deemed to include partnerships, companies, societies and other corporations, which have their principal place of business in the territory of either of the Contracting Parties and which have been incorporated in conformity with its laws.

Part II—Service of Judicial and Extra-Judicial Documents

ARTICLE 2

(1) When judicial or extra-judicial documents drawn up in the territory of one of the Contracting Parties are required or authorised by a judicial authority situated therein to be served on persons in the territory of the other Contracting Party, such documents may be served on the recipient by any of the methods provided in Articles 3 and 4 of this Convention.

(2) In Part II of this Convention the expression "requesting Party" means the State from which the documents to be served emanate, and the expression "requested Party" means the State in which service of documents is to be effected.

ARTICLE 3

(1) A request for service shall be addressed and sent by a diplomatic agent or consular officer acting for the requesting Party to the competent

authority of the requested Party, requesting such authority to cause the document in question to be served.

(2) The request for service shall be drawn up in a language acceptable to the requested Party and shall state the names and descriptions of the parties, the name, description and address of the recipient, and the nature of the document to be served, and shall enclose the document to be served in duplicate.

(3) The document to be served shall either be drawn up in a language acceptable to the requested Party or be accompanied by a translation into such a language in duplicate. Such translation shall be certified as correct by a competent translator.

(4) For the purposes of this Convention:

(a) the language acceptable in the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall be English;

(b) the language acceptable in the Socialist Republic of Romania shall be Romanian.

(5) Requests for service shall be addressed and sent:—

(a) in England and Wales to the Senior Master of the Supreme Court of Judicature;

(b) in Scotland to the Crown Agent, Edinburgh;

(c) in Northern Ireland to the Supreme Court of Judicature for Northern Ireland, Belfast;

(d) in the Socialist Republic of Romania to the Ministry of Justice, Bucharest;

(e) in cases not provided for above through the diplomatic channel.

If the authority to whom a request for service has been sent is not competent to execute it, such authority shall, except in cases where execution is refused in accordance with paragraph (7) of this Article, of its own motion forward the request to the competent authority of the requested Party and inform the diplomatic agent or consular officer by whom the request was sent.

(6) Service shall be effected by the competent authority of the requested Party, who shall serve the document in the manner prescribed by its law for the service of similar documents, except that, if a wish for some special manner of service is expressed in the request for service, such manner of service shall be followed in so far as it is not incompatible with the law of that Party.

(7) The execution of a request for service, duly made in accordance with the provisions of this Article, shall not be refused unless:

(a) the authenticity of the request for service is not established;

(b) the fee has not been paid in accordance with Article 5(1); or

(c) the Contracting Party in whose territory it is to be executed considers that the sovereignty or security of the State would be prejudiced thereby.

(8) In every instance where a request for service is not executed by the authority to whom it has been sent, the latter shall as soon as possible inform the diplomatic agent or consular officer by whom the request was sent of the grounds for refusing the request.

(9) The authority by whom the request for service is executed shall furnish a certificate proving the service or explaining the reason which has prevented such service, and shall send the said certificate to the diplomatic agent or consular officer by whom the request for service was sent. The certificate shall be placed on one of the duplicates or attached thereto.

ARTICLE 4

(1) Service may be effected, without any request to or intervention of the authorities of the requested Party, by any of the following methods:

(a) by a diplomatic agent or consular officer acting for the requesting Party on a national of the requesting Party who voluntarily accepts such service;

(b) through the post; or

(c) by any other method of service which is in conformity with the law in force at the time of service, in the requested State.

(2) The documents served in the manner provided in sub-paragraphs (b) and (c) of paragraph (1) of this Article shall, unless the recipient is a national of the Contracting Party from whose territory the document to be served emanates, be accompanied by a translation into the language of the other Contracting Party certified as correct by a competent translator.

(3) The validity of any service effected by the use of any of the methods referred to in paragraph (1) of this Article shall be established by the respective courts of the Contracting Parties in accordance with their laws.

ARTICLE 5

(1) When a request is made for service in accordance with Article 3 of this Convention a fee shall be paid by the requesting Party to the requested Party. The appropriate fee shall accompany any such request for service. The fee charged by each Contracting Party shall be a sum agreed between the Parties when instruments of ratification of this Convention are exchanged⁽¹⁾, provided that the sum may subsequently be changed from time to time by mutual agreement. The sum agreed shall not exceed the average reasonable cost of service.

(2) In any case where documents have been served in some special manner at the request of one Contracting Party as provided in Article 3 (6) of this Convention, that Party shall repay to the other Contracting Party any charges and expenses which are incurred in effecting service in that special manner and which are not covered by the fee mentioned in paragraph (1) of this Article. Repayment of these charges and expenses shall be claimed by the competent authority by whom the service has been effected from the

⁽¹⁾ By an Exchange of Notes dated 17 May 1979 it was agreed that there should be a nil fee for this service.

diplomatic agent or consular officer by whom the request was addressed, when sending to him the certificate provided for in paragraph (9) of Article 3.

(3) Except as provided in this Article, no fees of any description shall be payable by one Contracting Party to the other in respect of the service of any documents.

Part III—Taking of Evidence

ARTICLE 6

(1) When a judicial authority in the territory of one Contracting Party requires evidence to be taken in the territory of the other Contracting Party, such evidence may be taken, in any one of the ways prescribed in Articles 7 or 8.

(2) For the purposes of Part III of this Convention, the expressions:

- (a) "taking of evidence" shall be deemed to include the taking of the statement of a plaintiff, (pursuer), defendant, (defender), expert or any other person on oath or otherwise;
- (b) "witness" shall be deemed to include any person from whom any evidence is required to be taken;
- (c) "oath" includes a solemn statement by which a person takes on the obligation to tell the truth.

ARTICLE 7

(1) The judicial authority of the requesting Party may, in accordance with the provisions of the law of that Party, address itself by means of a Letter of Request to the competent authority of the requested Party, requesting such authority to take the evidence.

(2) The Letter of Request shall be drawn up in the language of the requested Party or be accompanied by a translation into such a language. Such translation shall be certified as correct by a competent translator. The Letter of Request shall state the nature of the proceedings for which the evidence is required, giving all necessary information in regard thereto, the names of the parties thereto, and the names, descriptions and addresses of the witnesses. Also it shall either:

- (a) be accompanied by a list of interrogatories to be put to the witness or witnesses, or, as the case may be, by a description of the documents, or other objects to be produced, identified or examined, and a translation thereof; or
- (b) request the competent authority to allow questions to be asked viva voce by the parties or their representatives.

(3) Letters of Request shall be transmitted by a diplomatic agent or consular officer:

- (a) in England and Wales to the Senior Master of the Supreme Court of Judicature;
- (b) in Scotland to the Crown Agent, Edinburgh;
- (c) in Northern Ireland to the Supreme Court of Judicature for Northern Ireland, Belfast;
- (d) in the Socialist Republic of Romania to the Ministry of Justice, Bucharest;
- (e) in cases not provided for above through the diplomatic channel.

If the authority to whom a Letter of Request has been transmitted is not competent to execute it, such authority shall, except in cases where execution is refused in accordance with paragraph (6) of this Article, of its own motion forward the Letter of Request to the competent authority of the requested Party and inform the diplomatic agent or consular officer by whom the request was sent.

(4) The competent authority of the requested Party shall give effect to the Letter of Request and obtain the evidence required by the use of the same procedure and, as the case may be, the same measures of compulsion as are employed in the execution of an order emanating from the authorities of its own country.

(5) The diplomatic agent or consular officer by whom the Letter of Request is transmitted shall, if he so requests, be informed of the date when and the place where the proceedings will take place, in order that he may inform the interested party or parties, who shall have the right to be present in person or to be represented, if they so desire, by barristers, advocates or solicitors, or by any representatives who are competent to appear before the courts of the requested Party.

(6) The execution of a Letter of Request which complies with the provisions of this Article can only be refused if:

- (a) the authenticity of the Letter of Request is not established;
- (b) in the State of execution, the execution of the Letter of Request does not fall within the functions of the judiciary;
- (c) the Contracting Party in whose territory it is to be executed considers that the sovereignty or security of the State would be prejudiced thereby.

(7) In every instance where a Letter of Request is not executed by the authority to whom it is addressed, the latter will at once inform the diplomatic agent or consular officer by whom it was transmitted, stating either the grounds on which the execution of the Letter of Request has been refused, or the competent authority to whom it has been forwarded.

(8) When a Letter of Request has been executed, the competent authority to whom it was transmitted or forwarded shall send to the diplomatic agent or consular officer by whom it was transmitted the documents establishing its execution.

ARTICLE 8

(1) The evidence may also be taken, without any request to or the intervention of the authorities of the receiving State, by a consular officer acting for the sending State from a national of his own State, without using measures of compulsion. He may take all kinds of evidence which are not contrary to the law of the receiving State, and shall have power to administer an oath.

(2) The evidence shall be taken in accordance with the procedure recognised by the law of the sending State.

ARTICLE 9

The fact that an attempt to take evidence by the method laid down in Article 8 of this Convention has failed owing to the refusal of any witness to appear or to give evidence does not preclude a request being subsequently made in accordance with Article 7 of this Convention.

ARTICLE 10

(1) Where evidence is taken in the manner provided in Article 7 of this Convention the Contracting Party by whose judicial authority the Letter of Request was addressed, shall repay to the other Contracting Party any expenses incurred by the competent authority of the latter in the execution of the request.

(2) Repayment of these expenses shall be claimed by the competent authority by whom the Letter of Request has been executed from the diplomatic agent or consular officer by whom it was transmitted, when sending to him the documents establishing its execution as provided in Article 7 (8).

(3) Except as provided in this Article, no fees of any description shall be payable by one Contracting Party to the other in respect of the taking of evidence.

Part IV—Provisions relating to Equality of Treatment in Judicial Matters

ARTICLE 11

The nationals of one Contracting Party shall enjoy in the territory of the other equality of legal protection of personal and property rights, and shall have as free access to the courts of justice for the prosecution or defence of their rights as nationals of the other Contracting Party.

ARTICLE 12

The nationals of one Contracting Party resident in the territory of the other shall not be compelled to give security for costs in any cases where a national of such other Contracting Party would not be so compelled.

ARTICLE 13

The nationals of one Contracting Party shall enjoy in the territory of the other Contracting Party a perfect equality of treatment with nationals of the latter Contracting Party as regards free or assisted legal aid.

Part V—General Provisions

ARTICLE 14

Any dispute which may arise in connection with the operation of this Convention shall be settled through the diplomatic channel.

ARTICLE 15

This Convention shall be subject to ratification. Instruments of ratification shall be exchanged at Bucharest. The Convention shall come into force one month after the date on which the instruments of ratification are exchanged⁽²⁾ and shall remain in force for five years. If neither of the Contracting Parties shall have given notice to the other through the diplomatic channel not less than six months before the expiration of the said period of five years of intention to terminate the Convention, it shall remain in force until the expiration of six months from the day on which either of the Contracting Parties shall have given notice to terminate it.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this present Convention.

Done in duplicate at London this 15th day of June, 1978 in the English and Romanian languages, both texts being equally authoritative.

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

DAVID OWEN

For the Socialist Republic of Romania:

St. A. ANDREI

⁽²⁾ The Convention entered into force on 17 June 1979. The United Kingdom ratified the Convention in respect of the following territories for the international relations of which it is responsible: Antigua, St. Christopher-Nevis-Anguilla, The Bailiwick of Jersey, The Bailiwick of Guernsey, The Isle of Man, Belize, Bermuda, British Virgin Islands, Cayman Islands, Falkland Islands and Dependencies, Gibraltar, Hong Kong, Montserrat, Saint Helena and Dependencies, Turks and Caicos Islands, United Kingdom Sovereign Base Areas of Akrotiri and Dhekelia in the Island of Cyprus. The competent authorities in relation to these territories are listed in pages 17 and 18.

CONVENTIE
ÎN TRE REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI
DE NORD ȘI REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA PRIVIND
ASISTENȚA JURIDICĂ ÎN MATERIE CIVILĂ ȘI COMERCIALĂ

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Republica Socialistă România,

Animată de dorința întăririi în continuare a relațiilor de prietenie dintre ele, pe baza respectării suveranității și independenței naționale, neamestecului în treburile interne, egalității în drepturi și avantajului reciproc,

Dorind să reglementeze colaborarea reciprocă în realizarea asistenței juridice în materie civilă și comercială,

Au convenit asupra celor ce urmează :

Partea I-a
Definiții și scop

ARTICOLUL 1

1. Prezenta Convenție se aplică numai cauzelor civile și comerciale, inclusiv celor necontencioase.

2. În înțelesul prezentei Convenții expresiile:

- a) "persoane" înseamnă persoane fizice și persoane juridice;
- b) "persoane juridice" înseamnă asociații, companii, societăți și alte organizații comerciale sau necomerciale, care au sediul principal de activitate pe teritoriul uneia dintre Părțile contractante și care au fost înființate în conformitate cu legile acestei Părți.

Partea a II-a
Transmiterea actelor judiciare și extrajudiciare

ARTICOLUL 2

1. Când actele judiciare sau extrajudiciare întocmite pe teritoriul uneia dintre Părțile contractante sînt solicitate sau autorizate de o autoritate judiciară situată pe teritoriul acesteia pentru a fi transmise persoanelor domiciliată pe teritoriul celeilalte Părți contractante, aceste acte pot fi remise destinatarului, prin oricare din modurile prevăzute în articolele 3 și 4 din prezenta Convenție.

2. În Partea a II-a a prezentei Convenții, expresia "Parte solicitantă" înseamnă statul de la care emană actele ce urmează a fi transmise, iar expresia "Parte solicitată" înseamnă statul în care urmează să fie efectuată transmiterea actelor.

ARTICOLUL 3

1. Cererea de transmitere va fi adresată și transmisă de către agentul diplomatic sau funcționarul consular care acționează pentru Partea solicitantă, autorității competente a Părții solicitate, cerînd autorității respective transmiterea actului.

2. Cererea de transmitere va fi întocmită într-o limbă acceptabilă Părții solicitate și va cuprinde numele și ocupația părților, numele, ocupația și adresa destinatarului, precum și natura actului ce urmează a fi transmis, care va fi anexat în două exemplare.

3. Actul ce urmează a fi transmis va fi întocmit într-o limbă acceptabilă Părții solicitate sau va fi însoțit de o traducere în această limbă, în două exemplare. Traducerea va fi certificată pentru conformitate de un traducător autorizat.

4. În înțelesul prezentei Convenții:

a) limba acceptabilă în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord va fi limba engleză;

b) limba acceptabilă în Republica Socialistă România va fi limba română.

5. Cererile de transmitere vor fi adresate și trimise:

a) în Anglia și Tara Galilor: Curții Supreme de Justiție;

b) în Scoția: Agentului Coroanei, Edinburgh;

c) în Irlanda de Nord: Curții Supreme de Justiție pentru Irlanda de Nord, Belfast;

d) în Republica Socialistă România: Ministerului Justiției, București;

e) în cazuri neprevăzute, pe cale diplomatică.

Dacă autoritatea căreia i-a fost trimisă cererea de transmitere nu este competentă să o îndeplinească, această autoritate, cu excepția cazurilor cînd transmiterea este refuzată în conformitate cu paragraful 7 al prezentului articol, va trimite cererea, din proprie inițiativă, autorității competente a Părții solicitate și va informa agentul diplomatic sau funcționarul consular care a trimis cererea.

6. Transmiterea va fi efectuată de autoritatea competentă a Părții solicitate, care va remite actul în modul prevăzut de legea sa privind transmiterea de acte similare, cu excepția cazului cînd în cerere s-a exprimat dorința pentru un mod special de transmitere, caz în care se va da curs modului de transmitere solicitat, în măsura în care nu este incompatibil cu prevederile legii acestei Părți.

7. Îndeplinirea unei cereri de transmitere, întocmită în conformitate cu prevederile prezentului articol, va fi refuzată numai dacă:

a) autenticitatea cererii de transmitere nu este stabilită;

b) taxa nu a fost plătită potrivit paragrafului 1 al articolului 5; sau

c) Partea contractantă pe teritoriul căreia urmează să fie îndeplinită, consideră că s-ar aduce atingere suveranității sau securității statului.

8. În cazul cînd o cerere de transmitere nu este îndeplinită de autoritatea căreia i-a fost transmisă, aceasta va informa, de îndată, agentul diplomatic sau funcționarul consular care a trimis cererea, despre motivele pentru care aceasta a fost refuzată.

9. Autoritatea care a îndeplinit cererea de transmitere va elibera un certificat din care să rezulte transmiterea sau în care să se explice motivul care a împiedicat efectuarea transmiterii și va trimite certificatul agentului diplomatic sau funcționarului consular care a trimis cererea de transmitere. Certificatul va fi anexat la unul din exemplarele atașate la cererea de transmitere.

ARTICOLUL 4

1. Transmiterea poate fi efectuată, fără o cerere adresată autorităților Părții solicitate sau o intervenție a acestor autorități, în unul din următoarele moduri:

- a) de către agentul diplomatic sau funcționarul consular care acționează pentru Partea solicitantă, unui cetățean al Părții solicitante, care acceptă de bună voie o astfel de transmitere;
- b) prin poștă; sau
- c) prin oricare alt mod de transmitere care este conform legislației în vigoare la data transmiterii, în Statul solicitat.

2. Actele transmise în modul prevăzut în subparagrafele b) și c) ale paragrafului 1 al prezentului articol vor fi însoțite, dacă destinatarul nu este cetățean al Părții contractante de pe al cărei teritoriu emană actul ce urmează a fi transmis, de o traducere în limba celeilalte Părți contractante, certificată pentru conformitate de un traducător autorizat.

3. Valabilitatea oricărei transmiteri efectuate prin folosirea unuia din modurile menționate în paragraful 1 al prezentului articol se stabilește de către instanțele Părților contractante, în conformitate cu legile lor.

ARTICOLUL 5

1. În cazul când cererea de transmitere este făcută în baza prevederilor articolului 3 din prezenta Convenție, Partea solicitantă va plăti Părții solicitate cheltuielile de transmitere. Suma corespunzătoare va fi trimisă odată cu cererea de transmitere. Cheltuielile ce se vor plăti de fiecare Parte contractantă vor consta dintr-o sumă stabilită de Părțile contractante cu ocazia schimbului instrumentelor de ratificare a prezentei Convenții, cu condiția ca aceasta să poată fi modificată, ulterior, de comun acord. Suma stabilită nu va depăși cheltuielile medii rezonabile de transmitere.

2. În cazul când actele au fost transmise într-un mod special, la cererea unei Părți contractante, așa cum se prevede la paragraful 6 al articolului 3 din prezenta Convenție, acea Parte contractantă va restitui celeilalte Părți contractante orice cheltuieli ocazionate de efectuarea transmiterii într-un mod special și care nu sînt acoperite de suma menționată la paragraful 1 al prezentului articol. Plata acestor cheltuieli va fi cerută de către autoritatea competentă care a efectuat transmiterea, de la agentul diplomatic sau funcționarul consular care a trimis cererea, odată cu remiterea certificatului prevăzut la paragraful 9 al articolului 3.

3. Cu excepția cazurilor prevăzute în prezentul articol, Părțile contractante nu vor plăti una celeilalte alte cheltuieli pentru transmiterea de acte.

Partea a III-a
Administrarea de probe

ARTICOLUL 6

1. Cînd o autoritate judiciară de pe teritoriul unei Părți contractante solicită administrarea unei probe pe teritoriul celeilalte Părți contractante, proba poate fi administrată în unul din modurile prevăzute în articolele 7 sau 8.

2. În înțelesul Părții a III-a a prezentei Convenții, expresiile:

- a) "administrarea de probe" înseamnă luarea unei declarații reclamantului, pîrîtului, expertului sau oricărei alte persoane, sub prestare de jurămint sau în alt mod;
- b) "martor" înseamnă orice persoană de la care se ia o depoziție;
- c) "jurămint" înseamnă o declarație solemnă prin care o persoană se obligă să spună adevărul.

ARTICOLUL 7

1. Autoritatea judiciară a Părții solicitante poate, în conformitate cu prevederile legii acestei Părți, să se adreseze, pe calea comisiei rogatorii, autorității competente a Părții solicitate, cerînd acestei autorități să administreze proba.

2. Comisia rogatorie va fi întocmită în limba Părții solicitate sau va fi însoțită de o traducere în această limbă. Traducerea va fi certificată pentru conformitate de un traducător autorizat. Comisia rogatorie va menționa natura procedurii pentru care este cerută proba și va da toate informațiile necesare cu privire la aceasta, numele părților interesate și numele, ocupația și adresele martorilor. Comisia rogatorie:

- a) va fi însoțită, fie de o listă a întrebărilor ce urmează a fi puse martorului sau martorilor, fie, dacă este cazul, de o descriere a actelor ori a altor obiecte ce urmează a fi prezentate, identificate sau examinate, precum și de o traducere; sau
- b) va cere autorității competente să permită ca întrebările să fie puse direct de părți sau reprezentanții lor.

3. Comisiile rogatorii vor fi transmise de către agentul diplomatic sau funcționarul consular:

- a) în Anglia și Tara Galilor: Curții Supreme de Justiție;
- b) în Scoția: Agentului Coroanei, Edinburgh;
- c) în Irlanda de Nord: Curții Supreme de Justiție pentru Irlanda de Nord, Belfast;
- d) în Republica Socialistă România: Ministerului Justiției, București;
- e) în cazuri neprevăzute, pe cale diplomatică.

În cazul cînd autoritatea căreia i-a fost transmisă comisia rogatorie nu est competentă să o efectueze, această autoritate, exceptînd cazurile cînd efectuarea este refuzată potrivit paragrafului (6) al prezentului articol, va trimite, din

proprie inițiativă, comisia rogatorie autorității competente a Părții solicitate și va informa agentul diplomatic sau funcționarul consular care a transmis cererea.

4. Autoritatea competentă a Părții solicitate va efectua comisia rogatorie și va administra proba solicitată, folosind aceeași procedură și, dacă va fi cazul, aceleași măsuri de constrângere ca și la executarea dispozițiilor care emană de la autoritățile proprii.

5. Agentul diplomatic sau funcționarul consular care a transmis comisia rogatorie va fi informat, la cerere, cu privire la data și locul efectuării acesteia, în scopul ca el să poată informa partea sau părțile interesate, care vor avea dreptul să fie prezente personal sau să fie reprezentate, dacă doresc, de avocați sau orice reprezentanți care sînt competenți să apară în fața instanțelor Părții solicitate.

6. Efectuarea unei comisii rogatorii care este conformă prevederilor prezentului articol poate fi refuzată numai dacă:

- a) autenticitatea comisiei rogatorii nu este stabilită;
- b) în Statul solicitat, efectuarea comisiei rogatorii nu este de competența autorităților judiciare;
- c) Partea contractantă pe al cărei teritoriu urmează să fie efectuată, consideră că s-ar aduce atingere suveranității sau securității statului.

7. În cazurile cînd o comisie rogatorie nu este efectuată de autoritatea căreia i-a fost adresată, aceasta va informa, de îndată, agentul diplomatic sau funcționarul consular care a transmis-o, menționînd motivele pentru care efectuarea comisiei rogatorii a fost refuzată.

8. Cînd comisia rogatorie a fost efectuată, autoritatea competentă căreia i-a fost transmisă sau înaintată va trimite agentului diplomatic sau funcționarului consular care a transmis-o documentele din care rezultă efectuarea ei.

ARTICOLUL 8

1. Proba poate fi, de asemenea, administrată, fără o cerere adresată autorităților Statului de reședință sau o intervenție a acestor autorități, de către funcționarul consular care acționează pentru Statul trimițător, de la un cetățean al statului său, fără a se folosi măsuri de constrângere. El poate administra orice probe care nu sînt contrare legii Statului de reședință și este în drept să ia un jurămint.

2. Proba va fi administrată potrivit procedurii recunoscute de legea Statului trimițător.

ARTICOLUL 9

Faptul că o încercare de a administra o probă în modul prevăzut de articolul 8 nu a fost posibilă datorită refuzului martorului de a se prezenta sau a depune, nu exclude posibilitatea unei cereri ulterioare făcute potrivit articolului 7 din prezenta Convenție.

ARTICOLUL 10

1. Când proba a fost administrată în modul prevăzut la articolul 7 din prezenta Convenție, Partea contractantă a cărei autoritate judiciară a cerut efectuarea comisiei rogatorii va plăti celeilalte Părți contractante toate cheltuielile suportate de autoritatea competentă a acesteia din urmă în îndeplinirea cererii.

2. Restituirea acestor cheltuieli va fi cerută de autoritatea competentă care a efectuat comisia rogatorie de la agentul diplomatic sau funcționarul consular care a transmis-o, cu ocazia trimiterii documentelor din care rezultă efectuarea ei, așa cum se prevede la paragraful 8 al articolului 7.

3. Cu excepția celor prevăzute în prezentul articol, Părțile contractante nu-și vor plăti nici un fel de taxe în legătură cu administrarea probelor.

Partea a IV-a

Prevederi referitoare la egalitatea de tratament în cauzele judiciare

ARTICOLUL 11

Cetățenii unei Părți contractante se vor bucura pe teritoriul celeilalte Părți contractante de tratament egal în ceea ce privește protecția legală a drepturilor lor personale și patrimoniale și vor avea acces liber la instanțe pentru urmărirea și apărarea drepturilor lor, în aceleași condiții ca și cetățenii celeilalte Părți contractante.

ARTICOLUL 12

Cetățenii unei Părți contractante, cu domiciliul pe teritoriul celeilalte Părți contractante, nu vor fi obligați să depună cauțiune pentru cheltuieli în toate cazurile când un cetățean al celeilalte Părți contractante nu este obligat la cauțiune.

ARTICOLUL 13

Cetățenii unei Părți contractante se vor bucura pe teritoriul celeilalte Părți contractante de egalitate de tratament cu cetățenii acesteia, în ceea ce privește asistența legală gratuită sau cu plată redusă.

Partea a V-a

Prevederi generale

ARTICOLUL 14

Orice divergențe care vor apărea în legătură cu aplicarea prezentei Convenții vor fi reglementate pe cale diplomatică.

ARTICOLUL 15

Prezenta Convenție va fi supusă ratificării. Instrumentele de ratificare vor fi schimbate la București. Convenția va intra în vigoare după o lună de la data schimbului instrumentelor de ratificare și va rămîne în vigoare o perioadă de cinci ani. Dacă nici una dintre Părțile contractante nu va notifica celeilalte Părți, pe cale diplomatică, cu cel puțin șase luni anterior expirării perioadei de cinci ani, intenția sa de a face ca efectele Convenției să înceteze, aceasta va rămîne în vigoare pînă la expirarea a șase luni din ziua cînd oricare dintre Părțile contractante a notificat denunțarea ei.

Drept care, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezenta Convenție.

Incheiată în două exemplare, la Londra, la data de 15 iunie 1978, în limba engleză și limba română, ambele texte avînd aceeași valoare.

Pentru Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord:

DAVID OWEN

Pentru Republica Socialistă România:

St. A. ANDREI

**COMPETENT AUTHORITIES IN THE TERRITORIES TO WHICH
THE CONVENTION APPLIES**

<i>Territory</i>	<i>Competent Authority</i>
Antigua	The Attorney General Government Headquarters, St. John's, Antigua.
St. Christopher-Nevis-Anguilla St. Christopher and Nevis ...	Attorney General and Minister of Legal Affairs, Government Headquarters, Basseterre, St. Kitts.
Anguilla	The Registrar of the Supreme Court, Anguilla.
The Bailiwick of Jersey	The Office of the Lieutenant Governor, Jersey, Channel Islands.
The Bailiwick of Guernsey	The Law Officers of the Crown, St. James Chambers, St. Peter Port, Guernsey, Channel Islands.
Isle of Man	Her Majesty's First Deemster and Clerk of the Rolls, General Registry, Finch Road, Douglas, Isle of Man.
Belize	The Registrar of the Supreme Court, Belize City.
Bermuda	The Registrar of the Supreme Court, Bermuda.
British Virgin Islands	The Registrar of the Supreme Court, British Virgin Islands.
Cayman Islands	Chief Secretary, Governor's Office, Grand Cayman, Cayman Islands.
Falkland Islands and Dependencies	The Registrar of the Supreme Court, Falkland Islands.
Gibraltar	The Registrar of the Supreme Court, Gibraltar.
Hong Kong	Legal Department, Central Government Offices (Main Wing), Hong Kong.

<i>Territory</i>	<i>Competent Authority</i>
Montserrat	The Attorney General, Montserrat.
St. Helena and Dependencies	
St. Helena	The Registrar of the Supreme Court, St. Helena.
Ascension Island	The Magistrate, Office of the Administrator, Ascension Island.
Tristan da Cunha	The Magistrate, Tristan da Cunha.
Turks and Caicos Islands	The Chief Secretary, Grand Turk, Turks and Caicos Islands.
United Kingdom Sovereign Base Areas of Akrotiri and Dhekelia ...	The Senior Registrar, Court of the Sovereign Base Areas of Akrotiri and Dhekelia, Episkopi, Cyprus.

HER MAJESTY'S STATIONERY OFFICE

Government Bookshops

49 High Holborn, London WC1V 6HB

13a Castle Street, Edinburgh EH2 3AR

41 The Hayes, Cardiff CF1 1JW

Brazennose Street, Manchester M60 8AS

Southey House, Wine Street, Bristol BS1 2BQ

258 Broad Street, Birmingham B1 2HE

80 Chichester Street, Belfast BT1 4JY

*Government publications are also available
through booksellers*

ISBN 0 10 179810 5